

Bahadır YENİŞEHİRLİOĞLU

Oyuncu

Röportaj: Kadir GÜVEN

Bahadır Yenişehirlioğlu, son dönemlerde insanların sevgisini ve saygısını kazanan bir aydın olarak karşımıza sıkça çıkıyor. Uzun bir müddet avukatlık yapan Yenişehirlioğlu, daha sonra ise roman yazmaya başlıyor. Yetkin ve üretken bir yazar olarak romanlarındaki başarısını oyunculukta da gösteren Yenişehirlioğlu, şu sıralar Payitaht Abdülhamid dizisinin sevilen karakteri Tahsin Paşa'yı canlandırıyor. Ayrıca çeşitli organizasyonlarda ve sosyal sorumluluk projelerinde de yer alan Yenişehirlioğlu'nun hayran kitlesi sadece yurt içinde değil diğer Müslüman ülkelerde de sürekli artmaktadır.

Yenişehirlioğlu'nun son romanı ise Timaş Yayınları'ndan çıkan "Hünkârım". Hünkârım romanı, Sultan Abdülhamid'in en yakınında bulunan devlet adamlarından Tahsin Paşa'nın unutulmuş hayatını anlatmakta. Yenişehirlioğlu'nun aktör kimliğiyle televizyon ekranlarında başarıyla canlandığı tarihî bir karakteri yazar kimliğiyle romanlaştırması hayli ilginç bir durum. Bu bakımdan istisna bir roman olan Hünkârım'ın arka planını ve yazarının hikâyesini öğrenmek için Bahadır Yenişehirlioğlu ile konuştuk.

"Hünkârım romanını yazma konusunda beni kışkırtan en güçlü duygu 'Tahsin'i gerçekten sahiplenmiş olmam.'

■ Hünkârım dokuzuncu romanınız oldu. Roman yazmaya diğer yazarlara göre geç bir yaşta başladınız. Kısa sürede dokuz tane beğenilen roman yazmak kolay bir iş değil. Yıllarca yazarlığa kendinizi hazırlamışsınız gibi geliyor bana. Nasıl oldu yazarlığa başlamanız? Kendinizi yazarlığa hazırlamak için özel bir çaba gösterdiniz mi?

Hatırlıyorum da çocukluğum çok da mutlu geçmedi. Hassas, sorumluluk sahibi, analitik zekâsı güçlü bir çocuk olduğumu şimdi daha iyi tespit ediyorum. İçimdeki yalnızlık duygusunu atlatmam çok uzun sürdü. Annemin de etkisiyle kitaplar bir anlamda benim sığınağım ve içinde bulunduğum şartlardan uzaklaşmamı sağlayan araçla-

ra dönüşmüştü. Böylece kendi dünyamı oluşturmam çok daha kolay oluyordu.

Aldığım hukuk eğitimini yeterince sevmesem de profesyonelce yaptığım meslek sebebi ile ayaklarımın üzerinde güçlü duruşum beni fiziki olarak pek çok yere taşıdı ve dünyayı görme imkânım oldu. Hayallerimde gittiğim coğrafyalar artık gerçeğe dönüşmüştü. Lakin okuma serüvenim asla kesintiye uğramadı. Pek çok yazara hayranlığım vardı ve onlar o kadar yüksek bir yerdelerdi ki yazmak, benim için Kaf Dağı'na tırmanmak gibiydi. Ama her zaman zirvesini görmek istediğim bir dağ.

Günü geldiğinde yazmadığım takdirde içimdeki kayıp parçayı bulamayacağımı fark ettim. Yazarak barışabilirdim. Siyasi

sebeplerden idam cezası ile yargılanan ağabeyim Cihan'a, rahmetli babamın ağzından çıkmış gibi yazdığım hayal mahsulü mektuplar, aslında benim yıllar öncesinden fiilyata geçen yazarlığımın ayak seslerinden başka bir şey değildi. Bunu çok sonra fark ettim.

Yazarlığa hazırlanmak diye bir şey olamaz; hayat, sizi size yattıkları ile zaten buna hazırlıyordur. Bütün yaşadıklarım zaten yazarlığımın yapı taşlarını oluşturuyormuş da ben bunun farkında değilmişim.

Şunu da eklemek isterim, deliler gibi okumayan birinin de asla yazamayacağını söylemeliyim. Belki bunu bir hazırlık devresi olarak görebiliriz.

■ Geniş bir okur kitlesine ulaş-

tınız, artık imza günleriniz çok kalabalık geçiyor mesela. Romanlarınıza bakınca kendinize has bir dil ve kurgu yapısı oluşturmuş olduğunuz gözükmekte. Bunu nasıl başardınız? Romanlarınızı yazarken nasıl bir çalışma planı izliyorsunuz?

Sanatçılar toplumun bilinçaltıdır. İnsanoğlu, bilinçaltı ile hesaplaşmaktan çoğu zaman kaçar ve yok sayar. Bunun aksini ise yazarların başardıklarını görürüz. İnsan, bizatihi gerçek manada arz üzerinde nasıl duruyorsa aynen onun bir uzantısı olarak öyle de yazar.

İnsanı var eden değerler ve anlamlar manzumesi vardır ve bizatihi insanı bu alanlardan sıyrdığınız takdirde insan yavanlaşır ve rengini kaybeder. Kokusuz bir çiçeğe dönüşür.

Bir yazar da arz üzerindeki duruşuna uygun olarak yazar. Bu, doğal bir sonuçtur. Bunun için hiçbir zaman yani şöyle ya da böyle yazayım diye bir gayret sarf etmeksizin romanlarımı kaleme aldım. Yazım stilim böyle çıktı ortaya.

Ben kendime has bir adamım, bunu çok iyi biliyorum. Bunu bir bilmişlik olarak söylemiyorum ama kendimi çok iyi tanıyorum. Bu yüzden söylüyorum. Bu kendime haslık yazım dilimi de kendime has kılıyor. Bunun için bir gayret ve çaba sarf etmiyorum.

Ben, kendimi kıyasıya eleştirebilen biriyim ve bir o kadar da kendimle barışığım. Kendimle nasıl hesaplaşıyor ve ikinci bir şahıs gibi konuşuyorsam roman kahramanlarım ile de öyle sohbetler ediyorum, çatışıyorum.

Yazım sürecinde roman kahramanlarımla zaman zaman bu sohbetleri sesli yaptığımı fark ediyorum ve bana anlattıklarını kaleme alıyorum. Son romanım "Hünkârım"da, bir gün çalışma odamda uzun süre tavana doğru bakıyordum, bunu eşim fark etmiş ve yanıma geldi: "Neden uzun zamandır aynı noktaya bakıyorsun?" diye sordu. Eşime döndüm: "Bakmıyorum Tahsin'i dinliyorum, bana eşikle nasıl tanıştıklarını anlatıyordu." dedim.

Bu durum belki de dediğiniz gibi kendi dilimi ve kurgumu da oluşturuyor. Velhasıl bunun için çabalıyorum. İlk romanımdan beri bu böyle.

■ Beğendiğim yazarlara hep sormak istediğim sorulardır şimdi soracağlarım. Yazarların hangi yazarları okuduğunu, ilham aldığını veya beğendiğini hep merak etmişimdir. Siz, ömrünüz boyunca kabaca hangi yazarları okudunuz? Hangi yazarları beğendiniz veya beğenmediniz? Edebiyat dünyasından sizi en çok neler etkiledi?

Bunun cevabını size umduğunuz gibi vermeyeceğim. Pek çok yerli ve yabancı yazarı okudum. Okuyorum. Hepsinden ayrı lezzet ve tat alıyorum. Hepsinin heybemde biriktirdiklerimde izi ve payı var.

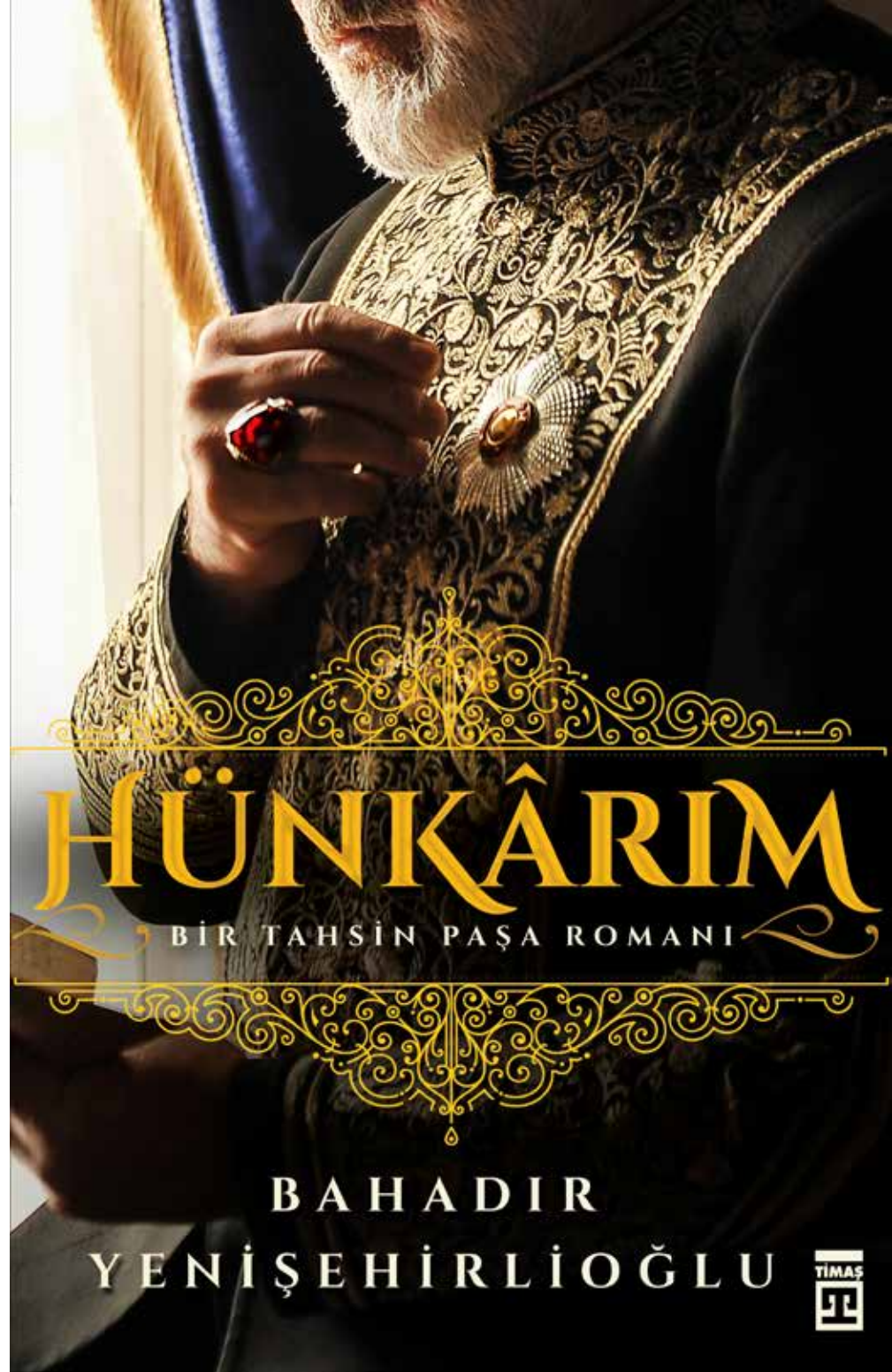
İdolüm olan bir yazar söylemem, beni derinden değişim ve dönüşüme sürükleyen bu yazardır diye verebileceğim bir isim yok. Pek çoğundan etkilendim ve paylar çıkardım. Bunu yapmaya da devam ediyorum. Bu, bitmeyen bir süreç.

Edebi değeri olmayan hiçbir yazarı okumuyorum. Para kazanmak amaçlı yani önceliği para ve şöhret olan hiçbir yazarı okumuyorum. Kasıtlı ve planlı bozmaya yönelik yazan hiçbir yazarı okumuyorum.

Popüler kültürün değirmenine su taşıyan janjanlı yazarları asla okumuyorum. Benim de bir kitabım olsun ve bunu araç olarak kullanırım diyen hormonlu, reklam destekli yazar bozuntularının yanına asla yaklaşıyorum.

Gerçek ve klasikler seviyesine ulaşmış yazarların, ortaya koydukları metinlerin önünde saygıyla eğiliyorum.

■ Buradan Timaş Yayınları'ndan yeni çıkan "Hünkârım" romanınıza geçebiliriz. Dizide canlandırdığınız karakterin romanını yazdınız. Bu, edebiyat dünyasında pek görülen bir şey değil. Çok müstesna bir iş olduğu görüşündeyim. Şunu sormak

istiyorum size, televizyonda oynadığınız bir karakterin romanını yazmak nasıldı? Neler hissettiniz yazarken?

Bu bir ilk. Bu yüzden heyecan verici. Bir örneği daha var mı ben bilmiyorum. Bu, herkese nasip olacak bir durum da değil. Bu yüzden şükrediyorum.

"Hünkârım" romanını yazma konusunda beni kıskırtan en güçlü duygu "Tahsin"i gerçekten sahiplenmiş olmam. Yorumladığım "Tahsin Paşa" karakteri ile

öylesine güçlü bir bağ kurdum ki onu benden başkasının yazmasına asla rıza gösteremedim. Zira o bana her şeyini anlattı ve benim bunu kendime saklamam insafsızlık olurdu.

Ben de bir yazar olarak tabii ki his dünyamı kaleme dökmek istedim. Rolümle gösterdiğimi yazı ile beni sevenlere ulaştırmak istedim. İç dünyamdakileri kelimelerin, cümlelerin gücüyle deneyimlesinler istedim.

İnsanda hayret, hayranlık, duy-

gu taşkınlığı, duygudaşlık, tatmin gibi hisleri açığa çıkaran güzel sanatlar, birbirleriyle doğrudan ya da dolaylı olarak etkileşim hâlinindedir; edebiyat da bana göre sanatın en güçlü dallarındandır. Bir edebiyatçı olarak dizide canlandırdığım ve yorumladığım "Tahsin"i, onunla kurduğum dünyamı okurlarımla paylaşarak yaşadığım duyguları herkese göstermek istedim.

Edebiyatın ve aktörlüğümün bana kazandırdığı özelliklerden biri de duygudaşlık yeteneğimi geliştirmesidir. Hatta edebiyat için duygudaşlık sanatı ifadesi de kullanılır. Bu, aynen aktörlük için de geçerli.

Malumunuz duygudaşlık, başkalarının düşünce ve duygularının ve bunların muhtemel anlamlarının objektif bir şekilde farkında olma; karşındakinin duygu ve düşüncelerini temsili olarak yaşama şeklinde tanımlanır. Ben, "Tahsin Paşa" ile öyle bir bağ geliştirdim ki, bunun yazıya dökülmemesi mümkün değildi.

Duygularımı o denli yoğun yaşadım ki bu, tabii olarak cümlelere döküldü.

Yazım sürecinde yanı başımda duran "Tahsin Paşa"ya sorularımı yönelttiğimde onun, bana cevap vermesi müthiş bir serüvendi. Buna inanıp inanamamakta serbestsiniz. Ama aynen böyle oldu. "Hünkârın" romanını bitirmeyi o kadar çok istedim ki, bitirmeden başıma bir şey gelmiş olsa idi kendimi asla affetmezdim. Bunun için geceler boyu çalıştım. Soluksuz yazdım. Sonuçta beni ve "Tahsin Paşa"yı tatmin edici bir eser ortaya çıktı. Bunu biliyorum çünkü "Tahsin" bana teşekkür etti.

■ **Son olarak yurt içinde ve yurt dışında devamlı artan bir hayran kitlesine sahipsiniz. İnsanlar sizi sevip sayıyor. Diğer Müslüman ülkelerden bile size bir teveccüh var. Bu duruma siz ve aileniz nasıl bakıyorsunuz? İnsanların sevgisini kazanmak zordur, sizce insanlar sizde ne buluyor?**

Bunun için Allah'a şükrediyorum. Özel hayatımda değişen hiçbir şey yok. Aile hayatım yine eskisi gibi sağlıklı ve mutlu. Biz, mutlu bir aileyiz; bunun sebebi, aile kavramını çok önemsememiz ve bunu korumak için ne gerekiyorsa yapmamız. Birbirimizi çok iyi tanıyoruz, özel alanlarımıza asla tecavüz etmiyoruz. Bu inanılmaz, büyük bir konfor.

Aile hayatının önemini kavrayalı çok oldu ve öylece gidiyor çok şükür. Onun dışında kitleler tarafından daha çok tanınıyor olmak beni huzursuz etmiyor. Fotoğraf çektiriyoruz, küçük sohbetler

yapıyoruz. Zaten göz önünde olan bir iş yapıyoruz ve bu yaşadıklarım onun doğal sonucu.

Ben, fildişi bir kulede yaşamıyorum. Halkın için deyim ve bu beni güçlü bir şekilde besliyor. Bir sanatçının, gerçek bir sanatçının bunun aksine davranıyor olmasını kabul etmem zor. Hayatın içinde olmak, yazmak ve oynamak açısından büyük veriler sunuyor. Kendimi bundan mahrum edemem.

Görünmez ve ulaşılmaz olmanın, bu çaba içinde olan kişiyi daha değerli kılacağına asla inanmadım. Bunu şiddetle reddettim.

Teşekkürler.

■ **Ben teşekkür ederim.**

